

RADA DELEGATÓW
30 listopada - 2 grudnia 2003

REZOLUCJE

MKCK

Międzynarodowa Federacja Stowarzyszeń
Czerwonego Krzyża i Czerwonego Półksiężyca

Tłumaczenie i redakcja: Polski Czerwony Krzyż
Warszawa 2004r.

Rada Delegatów Międzynarodowego Ruchu Czerwonego Krzyża i Czerwonego Półksiężycy

Genewa, 30 listopada - 2 grudnia 2003r.

Spis rezolucji

Rezolucja 1	<i>Działalność Komisji Stałej Czerwonego Krzyża i Czerwonego Półksiężycy.</i>	3
Rezolucja 2	<i>Tymczasowy porządek dzienny i program XXVIII Międzynarodowej Konferencji Czerwonego Krzyża i Czerwonego Półksiężycy.</i>	4
Rezolucja 3	<i>Propozycje dotyczące kandydatów do pełnienia funkcji w czasie Międzynarodowej Konferencji.</i>	4
Rezolucja 4	<i>Biotechnologia, broń biologiczna a humanitaryzm.</i>	5
Rezolucja 5	<i>Wykonanie rezolucji 6 przyjętej przez Radę Delegatów w 2001 r. w sprawie gołda.</i>	6
Rezolucja 6	<i>Stowarzyszenia krajowe Czerwonego Krzyża i Czerwonego Półksiężycy jako pomocnicy władz publicznych w sprawach humanitarnych.</i>	8
Rezolucja 7	<i>Strategia Międzynarodowego Ruchu Czerwonego Krzyża i Czerwonego Półksiężycy.</i>	9
Rezolucja 8	<i>Realizacja "Porozumienia z Sewilli."</i>	11
Rezolucja 9	<i>Rozwijanie poszanowania różnorodności i zwalczanie dyskryminacji i nietolerancji.</i>	14
Rezolucja 10	<i>Działalność Ruchu na rzecz uchodźców i osób przesiedlonych na terenie własnego kraju oraz minimalne elementy, które powinny być ujęte w porozumieniach operacyjnych zawieranych pomiędzy częściami składowymi Ruchu a ich zewnętrznymi partnerami.</i>	20
Rezolucja 11	<i>Wybuchowe pozostałości wojny a Strategia Ruchu dotycząca min.</i>	31

Rezolucja 1

Działalność Komisji Stałej Czerwonego Krzyża i Czerwonego Półksiężyca

Rada Delegatów,

Przyjmując do wiadomości sprawozdanie Komisji Stałej na temat jej działalności od listopada 2001 r., gratulując Komisji Stałej i jej czterem grupom roboczym z powodu podjęcia inicjatywy zapraszania części Ruchu do aktywnego udziału w pracach związanych z przygotowaniem do statutowych sesji Ruchu,

1. usilnie prosi Komisję Stałą o kontynuowanie zachęcania części Ruchu do wzajemnej współpracy oraz o zgłaszanie propozycji zmierzających do jej wzmocnienia,
2. zachęca Komisję Stałą, by zgodnie z art. 18 statutu Ruchu i ustaloną praktyką, kontynuowała zapraszanie do udziału w swej działalności osobistości pochodzących ze Stowarzyszeń krajowych, jak również przedstawiciele MKCK i Międzynarodowej Federacji oraz by zależnie od potrzeb powoływała grupy robocze ad hoc,
3. wzywa Komisję Stałą do utrzymania grupy roboczej zajmującej się sprawą Rady Delegatów oraz do uzupełnienia w odpowiednim czasie jej mandatu i powierzenie jej planowania XXIX Międzynarodowej Konferencji,
4. zachęca Komisję Stałą do kontynuowania wysiłków zmierzających do zapewnienia pełniejszej harmonii w łonie Ruchu drogą konsultacji z jego częściami składowymi i do wykorzystania w tym celu różnych istniejących gremiów,
5. potwierdza Rezolucję Nr 1 przyjętą w czasie sesji Rady Delegatów w 1997 r. a później w 2001 r.; zgodnie z treścią rezolucji skutki finansowe wynikające z pkt. 2 - 4 będą ponoszone wspólnie przez Międzynarodową Federację (25%), MKCK (25%) i Stowarzyszenia krajowe (50% pochodzące z dobrowolnych wpłat).

Rezolucja 2

Tymczasowy porządek dzienny i program XXVIII Międzynarodowej Konferencji Czerwonego Krzyża i Czerwonego Półksiężyca

Rada Delegatów,

Po zapoznaniu się z porządkiem dziennym i programem XXVIII Międzynarodowej Konferencji, przyjmuje ten dokument i przekazuje go XXVIII Międzynarodowej Konferencji.

Rezolucja 3

Propozycje dotyczące kandydatów do pełnienia funkcji w czasie XXVIII Międzynarodowej Konferencji

Rada Delegatów,

Po zapoznaniu się z propozycjami dotyczącymi kandydatów do pełnienia funkcji w czasie Międzynarodowej Konferencji, zatwierdza listę kandydatów i przedstawia ją w formie propozycji XXVIII Międzynarodowej Konferencji (chodzi o przewodniczącego i wiceprzewodniczących Konferencji, Komisji A i Komisji B oraz sprawozdawcy (wiceprzewodniczącą Komisji A - jednej z dwu Komisji Konferencji - została dr Elżbieta Mikos-Skuza, delegatka PCK).

Rezolucja 4

Biotechnologia, broń biologiczna a humanitaryzm

Rada Delegatów,

Uznając, że postępy w dziedzinie biotechnologii stanowią dla ludzkości ogromny dobroczynny potencjał,
głęboko zaniepokojona faktem, iż te osiągnięcia mogłyby być też wykorzystane we wrogich celach,

wyrażając ubolewanie, że 5 Konferencja Przeglądowa Państw - stron Konwencji z 1972 r. o broni biologicznej okazała się niezdolna do uzgodnienia procedury weryfikacyjnej dotyczącej stosowania tego instrumentu,

podkreślając, że istnieje potrzeba zapewnienia, by dawne tabu i współczesne środki prawne zakazujące stosowania zatruc i umyślnego szerzenia chorób były przestrzegane i umacniane w o-bliczu nowych osiągnięć naukowych,

1. przyłącza się do apelu MKCK zatytułowanego "Biotechnologia, broń biologiczna a humanitaryzm",
2. zachęca MKCK, Stowarzyszenia Krajowe Czerwonego Krzyża i Czerwonego Półksiężyca oraz ich Federację do propagowania wśród władz krajowych, środowisk naukowych i medycznych, w kręgach przemysłowych i w społeczeństwie obywatelskim inicjatyw dotyczących "Biotechnologii, broni biologicznej i humanitaryzmu, a w szczególności do:
 - a. nakłaniania Państw - stron Protokołu Genewskiego z 1925 r. i Konwencji z 1972 r. w sprawie broni biologicznej do podjęcia wysiłków mających na celu umocnienie wymienionych traktatów w związku z postępami naukowymi, jak również do ich ścisłego stosowania,
 - b. usilnego pozyskiwania środowisk naukowych i medycznych, jak również przemysłu związanego z biotechnologią do dzia-

- łań mających na celu czuwanie i zapobieganie wykorzystywaniu biotechnologii do wrogich celów , a to dzięki opracowaniu kodeksów postępowania oraz stosowaniu ścisłej kontroli prac badawczych i niebezpiecznych czynników biologicznych,
3. ze szczególną mocą popiera żądanie skierowane do Państw, by w formie deklaracji politycznej podjętej na wysokim szczeblu potwierdziły swoje poparcie dla istniejących norm, które zabraniają wykorzystania czynników biologicznych dla wrogich celów;
 4. prosi MKCK o złożenie Radzie Delegatów w 2005 r. sprawozdania na temat postępów osiągniętych w upowszechnianiu środków zawartych a apelu "Biotechnologia, broń biologiczna a humanitaryzm".

Rezolucja 5

Wykonanie Rezolucji 6 przyjętej przez Radę Delegatów w 2001 r.- Godło

Rada Delegatów,

przyjmując do wiadomości sprawozdanie przedstawione przez Komisję Stałą na prośbę XXVII Międzynarodowej Konferencji, która miała miejsce w Genewie w 1999 r. oraz w wyniku Rezolucji 6 przyjętej przez Radę Delegatów w 2001 r.,

potwierdzając iż korzystając z poparcia Państw-stron Konwencji Genewskich z 1949 r. Ruch Czerwonego Krzyża i Czerwonego Półksiężycy jest zdecydowany osiągnąć ogólne i trwałe rozwiązanie kwestii godła, na podstawie projektu trzeciego protokołu

dotatkowego do Konwencji Genewskich, z chwilą jego przyjęcia i gdy tylko okoliczności na to pozwolą,

przypominając prawne i ochronne znaczenie godeł używanych przez Międzynarodowy Ruch Czerwonego Krzyża i Czerwonego Półksiężycy, które stały się powszechnie uznawanymi znakami bezstronnej i neutralnej pomocy i ochrony ofiar wojny, klęsk żywiołowych i innych, czego powodem jest fakt iż zostały wymienione w Konwencjach Genewskich i od ponad stu lat w praktyce służą w tym celu,

1. przyjmuje z zadowoleniem starania podejmowane przez Komisję Stałą i jej specjalną przedstawicielkę odpowiedzialną za sprawę godeł, jak również przez grupę roboczą ad hoc, MKCK i Międzynarodową Federację, w celu umocnienia podstaw umożliwiających osiągnięcie ogólnego i trwałego rozwiązania tej sprawy;
2. wyraża także zadowolenie z postępów osiągniętych od czasu XXVII Międzynarodowej Konferencji, a w szczególności z powodu zredagowania projektu trzeciego protokołu dodatkowego do Konwencji Genewskich dotyczącego godła (12 grudnia 2000 r.), jak również z powodu przyjęcia Rezolucji 6 Rady Delegatów z 2001 r.;
3. wyraża głębokie ubolewanie z powodu wydarzeń, które przeszkodziły w osiągnięciu oczekiwanego rezultatu, a mianowicie w przyjęciu projektu trzeciego protokołu dodatkowego;
4. przypomina Podstawowe Zasady Czerwonego Krzyża i Czerwonego Półksiężycy, a szczególnie zasadę powszechności;
5. podkreśla pilną potrzebę umocnienia środków, które we wszelkich okolicznościach zapewniają ochronę ofiarom wojny oraz członkom personelu medycznego i humanitarnego, co świadczy o wielkiej wadze proponowanego trzeciego protokołu dodatkowego;
6. prosi Komisję Stałą, aby w dalszym ciągu traktowała priorytetowo starania o osiągnięcie, gdy tylko okoliczności na to pozwolą

- ogólnego i trwałego rozwiązania kwestii godła, i aby współdziałała z rządem Szwajcarii, który jest depozytariuszem Konwencji Genewskich oraz z innymi zainteresowanymi rządami i częściami składowymi Ruchu, na podstawie projektu trzeciego protokołu dodatkowego;
7. prosi specjalną przedstawicielkę Komisji Stałej, odpowiedzialną za sprawę godła, o przedłożenie niniejszej rezolucji XXVIII Międzynarodowej Konferencji Czerwonego Krzyża i Czerwonego Półksiężycy.

Rezolucja 6

Stowarzyszenia krajowe Czerwonego Krzyża i Czerwonego Półksiężycy jako pomocnicy władz publicznych w sferze humanitarnej

Rada Delegatów,

1. przyjmując z zadowoleniem badania prowadzone przez Międzynarodową Federację przy współpracy z MKCK, które podjęto w odpowiedzi na postulat wysunięty przez XXVII Międzynarodową Konferencję, zawarty także w "Strategii Ruchu" w kwestii "roli Stowarzyszeń krajowych jako pomocników władz publicznych w sferze humanitarnej",
2. dziękuje tym wszystkim Stowarzyszeniom krajowym, które przyczyniły się do sporządzenia sprawozdania, przekazując pisemnie lub ustnie swe komentarze, zarówno w czasie prowadzenia prac badawczych jak i podczas obrad Rady Delegatów,
3. przyjmuje do wiadomości koncepcję przedstawioną we wnioskach dotyczących dokumentu p.t.: "Cechy charakterysty-

- czne świadczące o zrównoważonych stosunkach pomiędzy Państwem a Stowarzyszeniem krajowym" i wzywa Stowarzyszenia do zainicjowania dyskusji wewnętrznych i dyskusji z rządem, w celu lepszego zapoznania rządów z rolą Stowarzyszeń krajowych jako pomocników władz publicznych i znaczeniem wzajemnych zrównoważonych stosunków,
4. wzywa Międzynarodową Federację, by współpracując z MKCK kontynuowała prace na ten temat, prowadząc nadal konsultacje ze Stowarzyszeniami krajowymi, Państwami i organizacjami międzynarodowymi,
 5. wzywa Międzynarodową Federację do regularnego informowania Stowarzyszeń krajowych o postępach prac badawczych oraz do zgłaszania aktualizowanych propozycji i przedłożenia bardziej sprecyzowanych koncepcji w tej sprawie w czasie sesji Rady Delegatów w 2005 r. i na Międzynarodowej Konferencji w 2007r.

Rezolucja 7

Strategia Międzynarodowego Ruchu Czerwonego Krzyża i Czerwonego Półksiężyca

Rada Delegatów,
przypominając Rezolucję 3 Rady Delegatów z 2001 r., na mocy której przyjęto "Strategię Ruchu" i poproszono Komisję Stałą o stworzenie specjalnej grupy roboczej złożonej z ekspertów, odpowiedzialnej za opracowanie procedur dotyczących kontynuacji, oceny i analizy postępów osiąganym przez wszystkie części Ruchu podczas realizacji Strategii,

przyjmując do wiadomości syntetyczne sprawozdanie Komisji Stałej, MKCK i Międzynarodowej Federacji na temat realizacji strategii Ruchu,

wyrażając zadowolenie z postępów w wykonaniu strategii osiągniętych przez wszystkie części składowe Ruchu,

podkreślając znaczenie posiadania wspólnej strategii i wagę jej ustawicznej realizacji,

1. potwierdza troskę wszystkich części składowych Ruchu o dobre wykonanie działań wymienionych w strategii;
2. prosi Komisję Stałą o ciągłą dbałość o promocję strategii wśród wszystkich części Ruchu i uwzględnianie zaleceń zawartych w sprawozdaniu na temat realizacji strategii, które zostało przedłożone Radzie Delegatów;
3. prosi ponadto Międzynarodową Federację i MKCK o umacnianie zdolności Stowarzyszeń krajowych oraz o dalsze zapewnianie współpracy operacyjnej ze Stowarzyszeniami oczekującymi na akt uznania i przyjęcie w poczet członków, tak by mogły one odpowiednio się przygotować do wstąpienia do Ruchu;
4. wzywa Komisję Stałą do przedłużenia mandatu specjalnej grupy roboczej złożonej z ekspertów pochodzących ze Stowarzyszeń krajowych, Międzynarodowej Federacji i MKCK, odpowiedzialnej za kontynuację, ocenę i analizę postępów osiąganych przez wszystkie części składowe Ruchu, a ponadto prosi Komisję o sformułowanie wszelkich zaleceń mających na celu aktualizację Strategii Ruchu;
5. prosi MKCK, Sekretariat Federacji i Stowarzyszenia krajowe, aby za pośrednictwem Sekretariatu przedkładały sprawozdania sytuacyjne specjalnej grupie ekspertów o stanie realizacji strategii Ruchu;
6. prosi ponadto Komisję Stałą, MKCK i Międzynarodową Federację o analizowanie sprawozdań sytuacyjnych i zaleceń dotyczących aktualizacji strategii sformułowanych przez specjalną grupę ekspercką oraz o podejmowanie stosownych decyzji w sprawie ewentualnych prac uzupełniających, niezbędnych dla aktualizacji strategii w chwili przedkładania jej na najbliższej sesji Rady

- Delegatów w 2005 r.;
7. prosi Komisję Stałą, MKCK i Międzynarodową Federację o przedłożenie Radzie Delegatów w 2005 r. syntetycznego sprawozdania na temat realizacji Strategii przez wszystkie części składowe Ruchu, jak również o zgłoszenie projektu aktualizacji Strategii;
 8. w czasie swej najbliższej sesji postanawia przeanalizować i w razie potrzeby dokonać modyfikacji Strategii.

Rezolucja 8

Realizacja "Porozumienia z Sewilli"

Rada Delegatów,
przypominając, że w 1997 r. przyjęła "Porozumienie w sprawie organizacji działalności międzynarodowej przez części składowe Ruchu" zwane "Porozumieniem z Sewilli" i że prosiła MKCK i Federację o przedkładanie w czasie każdej sesji Rady sprawozdania na temat realizacji porozumienia,

przyjmując do wiadomości wspólne sprawozdanie MKCK i Międzynarodowej Federacji zatytułowane "Realizacja Porozumienia z Sewilli w latach 2002 - 2003",

mając na uwadze kilkuletnie doświadczenia w realizacji tego porozumienia oraz zaistniałą w praktyce ewolucję współpracy i koordynacji w łonie Ruchu, pamiętając o trudnościach doświadczanych przez Ruch w jego dążeniu do rzeczywistego sprostania potrzebom humanitarnym,

potwierdzając aktualność "Porozumienia z Sewilli",

uznając potrzebę sprecyzowania i dalszego objaśniania mechanizmów wewnętrznej koordynacji, niezbędnej dla pełnej realizacji "Porozumienia z Sewilli", dokonywanej w duchu partnerstwa,

1. prosi Komisję Stałą o powołanie grupy roboczej odpowiedzialnej za przeanalizowanie przed następną sesją Rady Delegatów spraw związanych z realizacją "Porozumienia z Sewilli";
2. określa jak następuje mandat tej grupy:
 - a. sporządzenie spisu głównych problemów, które w ciągu ostatnich 6 lat wystąpiły w dziedzinie realizacji Porozumienia, a z drugiej strony okoliczności sprzyjających współpracy;
 - b. przeanalizowanie procedur regulujących udział w danej operacji każdej z części Ruchu, ze szczególnym uwzględnieniem roli i funkcji Stowarzyszenia będącego gospodarzem oraz Stowarzyszeń działających na szczeblu międzynarodowym. Analiza powinna także dotyczyć specyficznych zadań Stowarzyszeń krajów sąsiadujących;
 - c. przeanalizowanie doświadczeń zdobytych przez wszystkie części Ruchu w sytuacjach przejściowych;
 - d. głębsze zbadanie sytuacji, w których Stowarzyszenie krajowe jest predestynowane do podjęcia na swym terytorium funkcji organizacji kierowniczej oraz sformułowanie zaleceń praktycznych i wskazówek stosowanych w podobnych sytuacjach przez wszystkie części Ruchu;
 - e. zaproponowanie uzupełnień dotyczących procedur regulujących udział każdej z części Ruchu w prowadzonych operacjach, w celu polepszenia funkcjonowania Ruchu jako organizacji o zasięgu światowym. Należy przy tym uwzględnić funkcję i rolę Stowarzyszeń we własnych krajach oraz sytuację, gdy MKCK, Federacja i Stowarzyszenia krajowe działają na szczeblu międzynarodowym, zgodnie z postanowieniami zawartymi w statucie Ruchu, w "Porozumieniu z Sewilli" i w innych stosownych dokumentach, a zwłaszcza w "Strategii Ruchu" ("Działanie 7"). Uzupełnienia powinny przybrać formę załącznika do obecnego tekstu "Porozumienia z Sewilli";

3. określa następująco skład i metody pracy grupy roboczej:
 - a. grupa będzie się składała z 12 członków, wybranych z racji osobistego zainteresowania problemami Ruchu i ich wiedzy na ten temat;
 - b. MKCK i Federacja delegują do pracy w grupie po 3 osoby, pozostałych członków zaproponują Stowarzyszenia krajowe;
 - c. wybór członków pochodzących ze Stowarzyszeń krajowych będzie zależał od decyzji Komisji Stałej. Nazwiska wybranych osób zostaną podane do wiadomości do końca lutego 2004 r.
 - d. grupa robocza wybierze przewodniczącego spośród swych członków. Uchwały i zalecenia będą podejmowane przez consensus;
 - e. grupa będzie się spotykała co najmniej dwa razy w ciągu roku lub zależnie od potrzeb. Na każdym posiedzeniu Komisji Stałej złoży informację o dokonanych postępkach;
 - f. grupa robocza przedłoży Komisji Stałej do aprobaty budżet niezbędny do prowadzenia działalności;
4. postanawia, że zgodnie z praktyką wobec innych grup roboczych powoływanych przez Komisję Stałą, działalność tej grupy będzie finansowana wspólnie przez Federację (25%), MKCK (25%) i Stowarzyszenia krajowe (50 %);
5. prosi Komisję Stałą o przedstawienie w czasie najbliższej sesji Rady Delegatów zaleceń dotyczących załącznika do "Porozumienia z Sewilli".

Rezolucja 9

Rozwijanie poszanowania dla różnorodności oraz zwalczanie dyskryminacji i nietolerancji

Rada Delegatów,

przypominając Rezolucję 12 uchwaloną przez Radę Delegatów w 2001 r., mającą na celu umacnianie wartości humanitarnych ponad granicami religijnymi, politycznymi i etnicznymi,

przypominając ponadto, że dyskryminacja, nietolerancja i nieposzanowanie różnorodności w wielu rejonach świata pozostają endemiczną plagą, która niweczy wysiłki społeczeństwa i rządów dążących do zbudowania trwałych wspólnot, gdzie jednostki mogłyby współżyć i razem pracować, wolne od strachu i nędzy,

przypominając zobowiązanie podjęte przez Stowarzyszenia krajowe i Państwa, które dotyczyło współpracy, podejmowania inicjatyw mających na celu ugruntowanie tolerancji, nie stosowanie przemocy oraz poszanowanie różnorodności, w sformułowaniu zawartym w "Międzynarodowym Planie Działania" przyjętym przez XXVII Międzynarodową Konferencję Czerwonego Krzyża i Czerwonego Półksiężyca,

przyjmując do wiadomości zalecenia i sugestie wysunięte przez Stowarzyszenia krajowe, a wśród nich te, które zostały zgłoszone w czasie sesji Rady Delegatów w 2003 r.,

1. potwierdza zobowiązanie wszystkich części Ruchu dotyczące bardziej skrupulatnego stosowania Podstawowych Zasad i upowszechniania wartości humanitarnych ponad granicami religijnymi, politycznymi i etnicznymi, zarówno w działalności wewnętrznej jak i w sferze usług humanitarnych,
2. prosi poszczególne części Ruchu, by zgodnie ze swym mandatem, na szczeblu lokalnym, krajowym i międzynarodowym działały na rzecz umacniania tolerancji, niedyskryminacji i poszanowania różnorodności; prosi także o podjęcie środków,

3. inspirowanych treściami zawartymi w załączniku, wzywa MKCK, Międzynarodową Federację i Stowarzyszenia krajowe, by na podstawie konsultacji i w wyniku udziału w zebraniach poświęconych tej sprawie, sformułowały na użytek Ruchu stanowisko i wskazówki dotyczące poszanowania różnorodności, zwalczania dyskryminacji i nietolerancji i przedstawiły odpowiednie projekty Radzie Delegatów w 2005 r.,
4. prosi wszystkie części Ruchu, by w swej działalności realizowały treści zawarte w "Deklaracji" i w "Programie działalności humanitarnej".

Załącznik do Rezolucji 9

Działanie na rzecz ciągłej mobilizacji i aktywizacji (wyjątek z dokumentu przedstawionego na sesji Rady Delegatów w 2003 r.)

Różne części składowe Ruchu podejmowały działania mające na celu zwalczanie nietolerancji i dyskryminacji. Nasilenie takich działań jest jednak możliwe i niezbędne. Działając oddzielnie i jako cały Ruch, powinniśmy zespolić wysiłki dla osiągnięcia tego celu. Poniżej przytaczamy pewne sugestie dotyczące dalszej mobilizacji i podejmowania działań.

1. Zapewnienie otwartości i różnorodności w łonie części składowych Ruchu.
 - a. Prezesi i Sekretarze Generalni różnych części Ruchu powinni przeprowadzić analizę składu organów kierowniczych, personelu, zespołów wolontariuszy i członków, którymi kierują.
 - b. Nierównowaga dotycząca składu osobowego, niezależnie od zastosowanego kryterium - czy będzie chodziło o rasę, religię, płeć czy wiek - powinna zostać ujawniona i niezwłocznie usunięta.

- c. Części składowe Ruchu, a w szczególności te Stowarzyszenia krajowe, które podjęły już działania zmierzające w tym kierunku, powinny podzielić się swymi doświadczeniami, aby wszyscy mogli z nich skorzystać.
 - d. Zainteresowani mogliby przedstawić swoje działania naprawcze w czasie sesji Rady Delegatów w 2005r.
2. Poszukiwania pomysłów i narzędzi ułatwiających lepsze zrozumienie na zewnątrz
- a. Ruch powinien poświęcić pewne środki w celu zrozumienia pojawiających się nowych tendencji, które w naszych społeczeństwach podsycają nastroje nietolerancji, dyskryminacji i nieposzanowania różnorodności, jak również tendencji pozwalających je przewyciężyć,
 - b. Ruch powinien systematycznie nawiązywać stosunki z tymi, którzy podejmują działania zmierzające w tym samym kierunku, zawierać partnerstwo z organizacjami międzynarodowymi i krajowymi, zarówno rządowymi jak i pozarządowymi, w celu ułatwiania dialogu i polityki otwarcia.
3. Rozwijanie dialogu i budzenie wrażliwości społecznej
- a. Każda część składowa Ruchu powinna przeanalizować wymowę swego publicznego przesłania, to znaczy nie tylko jak je sama rozumie, lecz jak je pojmują odbiorcy.
 - b. Musimy zrozumieć jak jesteśmy postrzegani i dbać o to, by nasz wizerunek świadczył o tym, że jesteśmy osobami i organizacjami odznaczającymi się tolerancją, nie stosowaniem dyskryminacji i poszanowaniem dla różnorodności.
 - c. Nasze przesłanie nie może zawierać dwuznaczności. Musi z niego jasno wynikać, że jako części składowe Ruchu kierujemy się przekonaniem, iż tolerancja jest rzeczą niezbędną, a różnorodność kultur i wierzeń jest główną cechą świata, w którym żyjemy.

- d. Musimy udoskonalać narzędzia służące budzeniu wrażliwości lub stosując debaty krajowe i międzynarodowe opracować nowe , w celu ułatwienia działań na rzecz tolerancji, niedyskryminacji i poszanowania różnorodności.
 - e. Części składowe Ruchu powinny w tym celu maksymalnie wykorzystywać narzędzia komunikacji, którymi obecnie dysponują, a więc publikacje, strony internetowe i wypowiedzi w mediach.
4. Siła wynikająca z przygotowania-Umieć przewidywać i reagować
- a. Różne części składowe Ruchu powinny działać na szczeblu lokalnym, krajowym i międzynarodowym, aby zgodnie ze swym mandatem pogłębiać tolerancję, niedyskryminację i poszanowanie różnorodności kulturowej.
 - b. Stowarzyszenia krajowe, wspierane przez MKCK i Międzynarodową Federację, powinny dbać przede wszystkim o to, by zaspokajać potrzeby osób i ugrupowań zmarginalizowanych lub będących w trudnej sytuacji, szczególnie tych, którzy są narażeni na izolację społeczną z powodu choroby, braku legalnego statusu lub bezdomności.
 - c. Działalność w tej dziedzinie powinna być inspirowana programami zwalczania dyskryminacji i przemocy i mieć szczególnie na celu zaspokajanie potrzeb dzieci i osób starszych, rodzin osób zaginionych wskutek konfliktu zbrojnego lub przemocy wewnętrznej oraz innych ofiar konfliktów zbrojnych.
 - d. Międzynarodowa Federacja powinna poszerzyć swój program na rzecz zmniejszania dyskryminacji (rozwijając działania światowe i lokalne) oraz współdziałając ze Stowarzyszeniami krajowymi powinna ustanawiać partnerstwo z rządami i innymi organizacjami międzynarodowymi, w celu zapewnienia realizacji tego programu.

- e. Różne części składowe Ruchu powinny poszukiwać środków umożliwiających wspieranie wysiłków zmierzających do wywołania dialogu i stworzenia klimatu zaufania pomiędzy różnymi społecznościami, w celu ich pogodzenia zwłaszcza gdy działania wojenne zbliżają się ku końcowi. Świadome faktu, iż koegzystencja stanowi siłę i bogactwo, części składowe Ruchu powinny umacniać pojednanie różnych społeczności i czuwać nad tym, by żadne ugrupowanie nie zostało wykluczone.
- f. W sytuacjach konfliktu zbrojnego lub przemocy wewnętrznej, MKCK przy udziale innych części Ruchu powinien uczynić wszystko, by ugruntować poszanowanie i stosowanie Podstawowych Zasad i międzynarodowego prawa humanitarnego i zapewnić ich upowszechnianie.
- g. Stowarzyszenia krajowe przy pomocy MKCK powinny polepszyć swe realizowane w czasie pokoju programy upowszechniania międzynarodowego prawa humanitarnego i Podstawowych Zasad, analizując wnioski wpływające z programu "Odkrywamy międzynarodowe prawo humanitarne" i stosując nowatorskie środki dotarcia i wywierania wpływu na grupy społeczne, wśród których istnieją największe napięcia.
- h. MKCK i Stowarzyszenia krajowe nie powinny cofać się przed żadnym wysiłkiem zmierzającym do tego, by osoby zaginione wskutek konfliktu zbrojnego lub przemocy wewnętrznej i osoby pozostające w uwięzieniu po zakończeniu działań wojennych lub sytuacji przemocy wewnętrznej nie zostały zapomniane i aby zobowiązania podjęte na mocy międzynarodowego prawa humanitarnego były respektowane, w celu ułatwienia pojednania pomiędzy społecznościami.

5. Wyciąganie nauki z doświadczeń i podejmowanie nowych inicjatyw w łonie Ruchu i przy współpracy z innymi organizacjami. W celu upewnienia się, że Ruch korzysta z najlepszych praktyk, wyciągając niezbędne wnioski z doświadczeń i nawiązując stosunki z innymi organizacjami, MKCK i Międzynarodowa Federacja powinny:
- a. zorganizować spotkanie lub serię spotkań regionalnych, w czasie których eksperci (reprezentujący Ruch lub inne środowiska) dokonają wymiany poglądów i najlepszych doświadczeń i inicjatyw służących zwalczaniu nietolerancji, dyskryminacji i nieposzanowania różnorodności,
 - b. z udziałem Stowarzyszeń krajowych dokonać przeglądu inicjatyw, które na szczeblu krajowym lub lokalnym utrudniały albo ułatwiały przewyżanie nietolerancji, dyskryminacji i nieposzanowania różnorodności,
 - c. nasilać współpracę z innymi organizacjami międzynarodowymi, które działają dla tych samych celów, zarówno na szczeblu centralnym jak i narodowym,
 - d. sformułować stanowiska i wskazówki przeznaczone dla różnych części Ruchu w sprawie tolerancji, niedyskryminacji i poszanowania różnorodności; te projekty zostaną przedłożone Radzie Delegatów w 2005 r. wraz z krótkim omówieniem rezultatów osiągniętych w czasie spotkań ekspertów oraz doświadczeń zdobytych od 2003 r.

Rezolucja 10

Działalność Ruchu na rzecz uchodźców i osób przesiedlonych na terenie własnego kraju Minimalne elementy, które powinny występować w operacyjnych porozumieniach zawieranych pomiędzy częściami Ruchu a ich zewnętrznymi partnerami

Rada Delegatów,

Wyrażając nadal swą głęboką troskę o potrzebę polepszenia ochrony i pomocy udzielanej dziesiątkom milionów osób, siłą usuniętych wskutek konfliktów zbrojnych, pogwałceń międzynarodowego prawa humanitarnego, jak również klęsk żywiołowych lub spowodowanych przez człowieka, a także udzielanej osobom, które wyemigrowały, aby uniknąć uciążliwych warunków życiowych i znalazły się w trudnej sytuacji w nowym kraju pobytu. Stwierdzając również, iż w trudnej sytuacji znajdują się osoby powracające do miejsca swego pochodzenia oraz uchodźcy i ludzie przesiedleni na terenie własnego kraju (przesiedleńcy wewnętrzni),

przypominając i potwierdzając rezolucje przyjęte w tej sprawie przez Międzynarodowe Konferencje Czerwonego Krzyża i Czerwonego Półksiężycy (Rez. XXI, Manila 1981 r.; rez. XVII, Genewa 1986 r.; rez. 4A, Genewa 1995 r.; cel końcowy 2.3 Planu działania przyjętego przez XXVII Międzynarodową Konferencję w 1999 r.); jak również Rady Delegatów (rez. 9 Budapeszt 1991 r.; rez. 7, Birmingham 1993 r. oraz rez. 4, Genewa 2001r.),

przypominając, że rez. 4 Rady Delegatów z 2001 r. wzywała w szczególności wszystkie części Ruchu do dopilnowania, aby ich działalność na rzecz uchodźców, przesiedleńców wewnętrznych i osób migrujących była zawsze prowadzona z poszanowaniem Podstawowych Zasad Ruchu i zgodnie z aktualnymi wskazówkami,

zwłaszcza wówczas, gdy współdziałają one z innymi organizacjami humanitarnymi,

przyjmując z zadowoleniem do wiadomości dokument sporządzony przez MKCK i Międzynarodową Federację zatytułowany "Raport na temat wykonania rez. 4 Rady Delegatów z 2001r. - Działalność Ruchu na rzecz uchodźców i osób przesiedlonych na terenie własnego kraju"

gratuluje częściom składowym Ruchu z powodu cennego wkładu w polepszanie tragicznego losu uchodźców, osób przesiedlonych i emigrantów,

1. prosi części składowe Ruchu o kontynuowanie i rozwijanie działalności na rzecz uchodźców, przesiedleńców wewnętrznych i emigrantów, zgodnie z ich własnym mandatem i z poszanowaniem Podstawowych Zasad, dążąc zawsze do stosowania wspólnego podejścia gdy chodzi o wszystkie fazy przesiedlenia - począwszy od działań zapobiegawczych, pomocy dla przesiedlonych a skończywszy na fazie powrotu osób przemieszczonych, ich ponownym osiedleniu i integracji, z uwzględnieniem potrzeb miejscowej ludności, jak tego wymaga zasada bezstronności;
2. przypomina Stowarzyszeniom krajowym o obowiązku informowania Sekretariatu Międzynarodowej Federacji i MKCK o wszelkich negocjacjach, które mogą doprowadzić do zawarcia formalnego porozumienia z agendą ONZ bądź jakąkolwiek inną organizacją międzynarodową; przypomina ponadto Stowarzyszeniom krajowym, że Federacja i MKCK powinny zaakceptować postanowienia każdego porozumienia tego rodzaju, szczególnie gdy jest zawierane z Wysokim Komisarzem ONZ ds. Uchodźców;
3. z zadowoleniem przyjmuje do wiadomości dokument zatytułowany "Minimalne elementy, które powinny być zawarte ope-

-racyjnych porozumieniach z zewnętrznymi partnerami (patrz załącznik) i prosi wszystkie części Ruchu, by stosowały się do tego dokumentu przygotowując operacyjne porozumienia z wszelkimi zewnętrznymi partnerami, zwłaszcza z UNHCR.

*Załącznik do Rezolucji 10
Rady Delegatów z 2003 r.*

Minimalne elementy, które powinny być zawarte w operacyjnych porozumieniach części składowych Ruchu z wewnętrznymi partnerami.

Podjmując negocjacje lub analizę wcześniej zawartych porozumień z zewnętrznymi partnerami - agendami ONZ, lub z organizacjami międzynarodowymi i krajowymi, Stowarzyszenia krajowe, Międzynarodowa Federacja i MKCK muszą brać pod uwagę wymienione niżej elementy, a celu zagwarantowania zgodności porozumień z Podstawowymi Zasadami, linią i praktyką postępowania Ruchu oraz koniecznością zachowania komplementarności części Ruchu.

Zaleca się, by części Ruchu, zanim podpiszą jakiegokolwiek porozumienie z zewnętrznym partnerem, dokonały wzajemnych konsultacji i wymiany informacji. W myśl rez. XXI uchwalonej przez Międzynarodową Konferencję w Manili w 1981 r. Stowarzyszenia krajowe przed podpisaniem porozumienia z kimkolwiek, w tym z HCR, mają obowiązek przeprowadzić konsultacje z MKCK i z Sekretariatem Federacji,

Zasadnicze reguły

1. Poszanowanie zasad i polityki Ruchu.

Stowarzyszenia krajowe, podobnie jak inne części Ruchu, powinny w każdym czasie być zdolne do poszanowania Podsta-

wowych Zasad Ruchu, a szczególnie zasady niezależności, neutralności i bezstronności. Ponadto należy unikać niebezpieczeństwa udzielania pomocy jedynie tym częściom ludności, które stanowią dla partnera grupy docelowe jego działalności (to znaczy w większości przypadków uchodźców) z pominięciem potrzeb okolicznej ludności, której warunki życiowe mogą być równie trudne; poszanowanie zasady bezstronności wymaga pogodzenia tych spraw. Gdyby Stowarzyszenie krajowe udzielało pomocy tylko niektórym grupom poszkodowanych, naraziłoby na szwank wypełnienie swej misji, która polega na udzielaniu wsparcia bez rozróżnienia wszystkim osobom będącym w trudnej sytuacji. Byłoby to szkodliwe dla wizerunku Stowarzyszenia. Należy przyjąć ogólne założenie uwzględniające zarówno potrzeby uchodźców i przesiedleńców wewnętrznych, jak i potrzeby miejscowej ludności, której położenie bywa czasem trudniejsze niż dwu pierwszych grup.

Stowarzyszenia krajowe i pozostałe części Ruchu powinny również dbać o przestrzeganie w każdym czasie innych zasadniczych reguł. Są one wyszczególnione w statucie Ruchu, w "Porozumieniu z Sewilli", jak również w "Zasadach i regułach udzielania pomocy przez Czerwony Krzyż w czasie klęsk" i w "Kodeksie postępowania Międzynarodowego Ruchu CK i CP i innych organizacji pozarządowych w czasie operacji pomocy w przypadku klęsk".

Zasady postępowania przyjęte przez Ruch, które w każdym czasie powinny być przestrzegane przez Stowarzyszenia krajowe i inne części Ruchu, są określone ze szczególną jasnością w "Regulaminie używania znaku czerwonego krzyża i czerwonego półksiężycy" oraz w "Wytycznych w sprawie zbrojnej ochrony transportów pomocy humanitarnej".

Jest ogromnie ważne, aby personel Sekretariatu Federacji, Stowarzyszeń krajowych i MKCK ściśle przestrzegał zasad wyszczególnionych w dokumencie Międzyorganizacyjnego Komitetu Stałego (ASC), zatytułowanym "Deklaracja dotycząca polityki

ochrony przed nadużyciami seksualnymi i wykorzystywaniem kryzysów humanitarnych". Deklaracja ta została podpisana przez Sekretariat Międzynarodowej Federacji w imieniu jej członków i MKCK.

Gdyby nagle zdolność do działania w zgodzie z wymienionymi wyżej zasadami została zagrożona, Stowarzyszenie krajowe lub inna część Ruchu powinny mieć możliwość podjęcia natychmiastowej decyzji o zawieszeniu lub zerwaniu porozumienia zawartego z zewnętrznym partnerem.

2. Tożsamość

Porozumienie powinno uwzględniać fakt, że Stowarzyszenie krajowe lub inna część Ruchu w każdym czasie będzie podkreślało swoją tożsamość i łączność z Międzynarodowym Ruchem Czerwonego Krzyża i Czerwonego Półksiężyca. Żadna z części Ruchu nie może się utożsamiać ze swym partnerem, czy to poprzez przyjęcie podwójnego znaku czy oznakowanie części wyposażenia lub tablic rejestracyjnych pojazdów używanych w czasie wypełniania zadań wynikających z porozumienia. Tożsamość części składowych Ruchu ani przez chwilę nie może ulec zachwianiu. W każdym czasie musi być przestrzegany "Regulamin użycia znaku", a wykorzystanie znaku w celach ochrony musi być zgodne zobowiązującymi zasadami.

Postanowienia ogólne (zarządzanie i administracja)

3. Jasna i poprawna definicja partnerów

Zarówno w tytule jak i we wstępnym paragrafie do porozumienia powinna znajdować się oficjalna nazwa Stowarzyszenia krajowego lub innej części Ruchu, jak również organizacji partnerskiej. W razie potrzeby w nawiasie należy podać odpowiednie skróty, które będą następnie używane w całym tekście porozumienia.

4. Ogólne ramy i cel porozumienia

Należy jasno opisać okoliczności i sytuację, które powodują zawarcie porozumienia.

5. Deklarowany cel (lub rezultaty) i założenia

W porozumieniu powinien być wymieniony cel ogólny lub oczekiwane rezultaty, które mają być wynikiem współdziałania partnerów, jak również sposoby osiągnięcia celu.

Określenie beneficjentów

Prowadząc wspólne działania zewnętrzny partner powinien respektować obowiązek Stowarzyszenia krajowego lub innej organizacji czerwonokrzyżskiej, polegający na postępowaniu zgodnym z zasadą bezstronności; wymaga ona uwzględniania potrzeb wszystkich osób, którym niezbędna jest pomoc i ochrona. Może dotyczyć to np.. osób, które nie są uważane za uchodźców w rozumieniu Konwencji, lecz które bywają w trudniejszej sytuacji niż uchodźcy, nie mogąc uzyskać statusu prawnego. Aby uniknąć wzrostu napięcia w regionie, pomoc może być świadczona także innym żyjącym tu osobom potrzebującym wsparcia.

Pożądaną jest, aby z tych powodów zainteresowane części Ruchu aktywnie uczestniczyły w ocenie potrzeb, prowadzącej do określenia grup odbiorców pomocy.

Ciągłość udzielanej pomocy

Określając cel porozumienia należy dbać o to, by projekt nie był nadmiernie ograniczony i dotyczył jedynie kulminacyjnego punktu trudności nękających poszkodowanych; jest wskazane, by dotyczył on raczej potrzeb długoterminowych i prowadził do trwałych rozwiązań, obejmując integrację społeczną, potrzeby medyczne, łączenie rodzin, repatriację i pomoc prawną.

6. Określenie roli i obowiązków każdego z partnerów

Zasadnicza rola i obowiązki każdego partnera powinny być jasno określone, jak również to co każdy z nich może lub czego nie może oczekiwać od partnera. Omawiając podział obowiązków należy odnosić się do wykorzystania zasobów i wykonania określonych celów w następujących dziedzinach:

- ocena potrzeb
- określenie odbiorców
- planowanie i formułowanie założeń projektu
- wykonanie projektu (wraz z określeniem wyznaczonej roli i obowiązków partnerów), działalność w zakresie ochrony i budzenia wrażliwości
- zarządzanie finansowe, w tym weryfikacja kont przez audytorów wewnętrznych i zewnętrznych
- szczegółowy opis sposobów prezentacji sprawozdań opisowych i finansowych, jak również kontynuacji i ewaluacji projektu
- kontynuacja i ewaluacja.

Ważne jest również, by jasno określić kto jest odpowiedzialny za bezpieczeństwo pracowników i wolontariuszy podczas wykonywania zadań.

7. Wkłady

Należy wymienić wkład w postaci zasobów ludzkich, finansowych i materialnych, które powinien wnieść każdy z partnerów w celu zapewnienia realizacji zobowiązań zaciągniętych na mocy porozumienia. Każda z instytucji partnerskich powinna dbać o to, by potencjał części Ruchu nie został osłabiony, lecz wzmocniony.

Aby uniknąć sytuacji, niewątpliwie godnej pożałowania, lecz dość często spotykanej, że partnerzy czerwonokrzyscy nie są w stanie wywiązać się ze swych zobowiązań finansowych wynikają-

-cych z porozumienia (ponieważ koszty ogólne nie są pokrywane przez partnera), należy pamiętać o wystarczającym zabezpieczeniu finansowym. Można w tym celu zastosować procedurę polegającą na zaliczkowym wpłacie funduszy oraz regularnym przeglądzie projektu odbywającym się co 3 miesiące.

8. Opis mechanizmu koordynacji i zarządzania projektem

Porozumienie powinno zawierać jasny opis w jaki sposób projekt będzie koordynowany i zarządzany przez partnerów. Łącznicy: w celu zagwarantowania dobrej realizacji przewidzianej działalności, każda ze stron wyznaczy łącznika, który będzie odpowiedzialny za wzajemne kontakty.

Zebrania koordynacyjne: będą one organizowane tak często jak to jest konieczne, w razie potrzeby z udziałem innych zainteresowanych podmiotów. Formalne zebrania przeglądowe powinny odbywać się co 3 miesiące, w celu analizy planu wykonawczego, prezentacji sprawozdań i rozliczeń finansowych. Na podstawie wyników tych spotkań rozważone zostaną niezbędne poprawki i ewentualne decyzje dotyczące rewizji lub przedłużenia projektu.

9. Warunki porozumienia

9.1 Rozpoczęcie i zakończenie fazy wykonania i zamknięcia projektu

Należy podać dokładną datę wejścia porozumienia w życie, podobnie jak termin wykonania projektu. Plan zamknięcia projektu powinien być również wymieniony. W tym terminie wszystkie sprawozdania muszą być złożone, a wyposażenie przekazane zgodnie z potrzebami.

9.2 Analiza, rewizja, przedłużenie

Wprowadzenie wspólnej procedury umożliwi podejmowanie decyzji dotyczącej analizy, ewentualnej rewizji i przedłużenia niektórych elementów porozumienia. Decyzje powinny być ujęte na piśmie, opatr

zone podpisami i stanowić załączniki do pierwotnego projektu.

Trzy miesiące przed zamknięciem projektu, w czasie kwartalnego zebrania należy podjąć decyzję o potrzebie przedłużenia kontraktu lub zamknięciu pierwotnego projektu.

9.3 Warunki zawieszenia lub wycofania się z projektu

W razie zaistnienia zmiany okoliczności działania, partnerzy mają prawo zawiesić lub poniechać natychmiastowo udziału w realizacji porozumienia.

W szczególności w razie zmiany sytuacji (np. po okresie pokoju następują zamieszki wewnętrzne lub konflikt zewnętrzny), Stowarzyszenie krajowe lub inna część Ruchu musi mieć możliwość natychmiastowego wycofania się z porozumienia. Jeśli zagrożone są możliwości respektowania Podstawowych Zasad Ruchu, zasad postępowania lub procedur stosowanych przez Ruch, części Ruchu powinny bez wahania wycofać się natychmiast z porozumienia. Może to nastąpić w formie czasowego zawieszenia kontraktu aż do momentu, gdy nastąpi zmiana okoliczności, która po konsultacjach i z aprobatą innych części Ruchu --umożliwi ponowne przystąpienie do porozumienia. Może być także brane pod uwagę całkowite wycofanie się z kontraktu.,

Przed zastosowaniem takiego rozwiązania należy przeprowadzić konsultacje z partnerem. Zawieszenie lub całkowite wycofanie się z kontraktu powinno nastąpić natychmiast lub w ciągu miesiąca po zakończeniu konsultacji. W tym okresie partnerzy powinni uczynić wszystko, aby poszkodowani otrzymali pomoc z innych źródeł.

10 Nie przestrzeganie warunków porozumienia

Jeśli niezgodności dotyczące realizacji porozumienia lub przestrzegania niektórych jego warunków nie zostaną usunięte, należy zwołać zebranie partnerów. W przypadku podjęcia decyzji o rozwiązaniu partnerstwa, mimo zastosowania środków łagodzenia

różnicy poglądów, powinno ono nastąpić w przeciągu 2 - 3 miesięcy po podjęciu decyzji. Każdy z partnerów może również odwołać porozumienie po pisemnym uprzedzeniu przesłanym 2 miesiące wcześniej.

11 Złożenie podpisów przez upoważnionych przedstawicieli

Przed złożeniem podpisów Stowarzyszenia krajowe lub inne części Ruchu mają obowiązek poinformować pozostałe części Ruchu o wszelkich negocjacjach, które mogą doprowadzić do formalnego zawarcia porozumienia z agendą ONZ lub inną organizacją międzynarodową. Międzynarodowa Federacja i MKCK powinny zaakceptować postanowienia porozumienia zawierane przez Stowarzyszenie krajowe w celu zapewnienia spójności i kompletności.

Kopia każdego porozumienia powinna być wysłana do wiadomości Międzynarodowej Federacji i MKCK. Podobnie kopie porozumień zawieranych przez inne części Ruchu powinny być wysłane do pozostałych.

Po dopełnieniu tego obowiązku porozumienie powinno być podpisane przez upoważnionego przedstawiciela każdego z partnerów. Pod podpisem powinno wyraźnie figurować nazwisko i funkcja organizacyjna każdego sygnatariusza. Upoważnienie może być zależne od postanowień statutu lub regulaminu wewnętrznego Stowarzyszenia krajowego. W braku specjalnych postanowień w tej sprawie, zazwyczaj osobą upoważnioną do podpisu jest Sekretarz Generalny Stowarzyszenia.

12 Mechanizm regulowania różnicy poglądów

Niezależnie od charakteru stosunków pomiędzy partnerami łączącymi ich w chwili zawierania porozumienia, różnica zdań lub nieprzewidziane problemy mogą pojawić się w czasie realizacji projektu; podobnie, z powodu zmiany sytuacji jedna ze stron może mieć

trudności z wywiązaniem się ze swych zobowiązań. Dlatego jest ważne, aby partnerzy uzgodnili z góry metody umożliwiające rozwiązywanie problemów w miarę ich pojawiania się. Odpowiednie procedury powinny być szczegółowo opisane w porozumieniu.

Regulowanie różnicy zdań powinno się zaczynać na szczeblu krajowym, a w razie potrzeby należy je kontynuować na szczeblu regionalnym lub międzynarodowym tj w siedzibie organizacji. W każdej chwili można prosić o interwencję strony trzeciej w celu ułatwienia rozwiązania nieporozumienia, w tym dzięki uzgodnieniom z innymi częściami Ruchu.

Dokumenty źródłowe:

- Regulamin użycia znaku czerwonego krzyża i Czerwonego Półksiężyca przez Stowarzyszenia krajowe
- Wskazówki w sprawie użycia zbrojnej ochrony transportów humanitarnych
- Podstawowe Zasady Ruchu Czerwonego Krzyża i Czerwonego Półksiężyca
- Porozumienie w sprawie organizacji działalności między narodowej przez części składowe Ruchu ("Porozumienie z Sewilli")
- Kodeks postępowania Międzynarodowego Ruchu Czerwonego Krzyża i Czerwonego Krzyża i innych organizacji pozarządowych w czasie operacji pomocy w przypadku klęsk
- Międzyorganizacyjny Komitet Stały (ASC): "Oświadczenie w sprawie polityki i planu działania dotyczącego ochrony przeciwko nadużyciom seksualnym i wykorzystywaniu sytuacji kryzysowych" (kwiecień 2002 r.)
- Statut Międzynarodowego Ruchu Czerwonego Krzyża i Czerwonego Półksiężyca (przyjęty przez XXV Międzynarodową Konferencję w Genewie a październiku 1986 r.

- i zmodyfikowany przez XXVI Międzynarodową Konferencję w Genewie w grudniu 1995 r.)
- Zasady i reguły udzielania pomocy przez Czerwony Krzyż w czasie klęsk (Genewa 1995 r.)
 - Rezolucja Rady Delegatów z 2001 r. i dokumenty źródłowe dotyczące sprawozdania zatytułowanego "Działalność Ruchu na rzecz uchodźców i osób przesiedlonych na terenie własnego kraju".

Rezolucja 11

Wybuchowe pozostałości wojny i Strategia Ruchu dotycząca min

Rada Delegatów,

przyjmując z zadowoleniem sprawozdanie MKCK dotyczące realizacji rezolucji 8 Rady Delegatów z 2001 r., która dotyczyła Konwencji z 1980 r. o niektórych rodzajach broni klasycznej, jak również rezolucji 10 Rady Delegatów z 1999 r., na mocy której przyjęto strategię Ruchu dotyczącą min,

wyrażając nadal głębokie zaniepokojenie z powodu wielkiej liczby osób, które w czasie trwania konfliktu i po jego zakończeniu padają ofiarami min przeciwpiechotnych i innych wybuchowych pozostałości wojny, mimo iż wielu przypadków śmierci lub zranień można by uniknąć; broń ta nie służąc już żadnym celom militarnym, będzie miała długotrwałe niszczące skutki dla osób cywilnych,

wiedząc, że dla ludności cywilnej podobne skutki mają niewybuchy i miny przeciwpiechotne, a więc wymagają one zastosowania podobnych działań gdy chodzi o sprawy humanitarne, w tym wprowadzenia środków prawnych, budzenia świadomości grup

ludności narażonych z powodu występowania podobnych rodzajów broni świadoma, konieczności zapewnienie leczenia i pomocy dla ofiar oraz przyjęcie środków ułatwiających operacje rozminowania,

wyrażając zadowolenie z powodu znacznych osiągnięć w zakresie niszczenia min przeciwpiechotnych, budzenia świadomości i rozminowania, począwszy od dnia wejścia w życie Konwencji o zakazie min przeciwpiechotnych (Konwencji Ottawskiej); przypominając także wkład części Ruchu, które w sposób decydujący przyczyniły się do osiągnięcia postępów,

podkreślając konieczność powszechnej uniwersalizacji "Konwencji Ottawskiej", jak również konieczność kontynuowania działań przez części Ruchu,

podkreślając, że okres pomiędzy pierwszą konferencją przeglądową dotyczącą Konwencji z Ottawy (2004 r.) a wstępnymi terminami rozminowania (ustalonych na 2009 r.) dla wielu Państw-stron Konwencji będzie ważnym sprawdzianem dotrzymania obietnic poczynionych na mocy Konwencji poszkodowanym społecznościom,

wyrażając zadowolenie z powodu rezultatów Konferencji przeglądowej z 2001 r., która zgromadziła przedstawicieli Państw-stron Konwencji z 1980 r. o niektórych rodzajach broni klasycznej i która objęła zasięgiem konflikty zbrojne o charakterze niemiędzynarodowym, a ponadto otworzyła negocjacje w sprawie wybuchowych pozostałości wojny oraz postulowała podjęcie nowych prac w sprawie min przeciwczołgowych,

wyrażając żywe zadowolenie, że w dniu 28 listopada 2003 r. Państwa-strony Konwencji z 1980 r. o niektórych rodzajach broni klasycznej przyjęły nowy Protokół V dotyczący wybuchowych pozostałości wojny,

1. przedłuży do 2009 r. okres realizacji Strategii Ruchu w sprawie min i rozszerza zasięg strategii, obejmując także problem wybuchowych pozostałości wojny,

2. wzywa wszystkie części Ruchu do mobilizacji członków i personelu, szerszego społeczeństwa, mediów i rządów, aby przed Konferencją Przeglądową w 2004 r. dotyczącą Konwencji Ottawskiej nakłonić najwyższe kręgi polityczne do zaangażowania się w sprawę pełnego zastosowania Konwencji, szczególnie dzięki nasileniu wysiłków zmierzających do zakończenia operacji rozminowania w przeciągu ustalonego okresu 10 lat, jak również do zgromadzenia odpowiednich środków umożliwiających zrealizowanie wszystkich celów Konwencji;
3. usilnie prosi wszystkie części Ruchu o podejmowanie działań mających na celu nakłonienie Państw -stron Konwencji z 1980 r. o niektórych rodzajach broni klasycznej do przystępowania do protokołu dotyczącego wybuchowych pozostałości wojny, a także przekonanie Państw nie będących stronami tych traktatów, by przystąpiły do samej Konwencji i do wszystkich jej protokołów i zaakceptowały modyfikację przyjętą w 2001 r., która rozszerza zasięg Konwencji na konflikty zbrojne o charakterze międzynarodowym
4. usilnie wzywa wszystkie części Ruchu do podejmowania działań mających na celu nakłonienie Państw do przyjęcia skutecznych środków zmierzających do ograniczenia niebezpieczeństwa przekształcania się broni w wybuchowe pozostałości wojny; wzywa także Ruch do wspierania starań o wprowadzenie zakazu użycia bomb rozpryskowych i innych odmian broni używanych przeciwko celom wojskowym znajdującym się na obszarze lub w pobliżu stref cywilnych;
5. prosi MKCK, by na sesji Rady Delegatów w 2005 r. przedstawił sprawozdanie na temat postępów w realizacji Strategii Ruchu dotyczącej min i wybuchowych pozostałości wojny, jak również na temat poszerzenia zakresu zastosowania Konwencji z 1980 r. o niektórych rodzajach broni klasycznej.

Tłumaczenie: Alina Kuśmierczyk

Redakcja : Katarzyna Derlicka

Skład : Adrian Majchrzak

Wydanie publikacji sfinansował Międzynarodowy Komitet Czerwonego Krzyża

Zarząd Główny Polskiego Czerwonego Krzyża

ul. Mokotowska 14, 00-950 Warszawa

T +48 22 326 12 86

F +48 22 628 41 68

E-mail: info@pck.org.pl www.pck.org.pl

19 Avenue de la Paix

1202 Geneva Switzerland

T +41 22 734 6001

F +41 22 733 2057

E-mail: icrc.gva@icrc.org

www.icrc.org

International Federation

of Red Cross and Red Crescent Societies

17 Chemin des Crets, Petit-Saconnex

P.O. Box 372, 1211 Geneva 19, Switzerland

T +41 22 730 4222 F +41 22 733 0395

E-mail: secretariat@ifrc.org www.ifrc.org

ICRC